

Bluhme: Jeg vil kun med et Par Ord slutte mig til den ærede Ordførers Udtalelser, for det første med Hensyn til hans fortrinlige Karakteristik af Repræsentanten for Esbjerg og for det andet med Hensyn til hans Motivering af Udvalgets Stilling. Dog maa jeg bemærke, at naar jeg ved 2den Behandling sluttede mig til Udvalgets Indstilling, var det dog med den Reservation, at Udvalget, idet jeg erkendte, at det havde stillet sig meget kulant, dog maatte være forberedt paa, at der vistnok vilde komme større Krav, fordi Udgifterne til det paagældende Retsbetjentembede i Esbjerg vare meget stærkt stigende. Jeg anerkender dog ogsaa, at Udvalget vanskelig nu kan forandre sin Stilling til 3dje Behandling, da man der ved vilde fastslaa et Princip, som det vistnok ikke kunde gaa an at slaa fast. Men det maa paa den anden Side ogsaa beklages, at disse Oplysninger fra Ministerens Side ikke have foreligget inden Betænkningen. Jeg haaber, at dette ikke skal bevirke, at Retsbetjenten selv kommer til at betale Udgifterne, og at der maa findes andre Midler til at dække dem, naar det viser sig, at han virkelig er tvungen til at afholde dem. Jeg skal endnu bemærke, at Sagen ikke i Øjeblikket vil faa nogen vidtrækkende Betydning, og vi tør vell haabe, at de kommunale Forhold i Esbjerg ville undergaa en Forandring inden denne Samlings Slutning.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslaget til § 2 af *Justitsministeren* (se foran).

forkastedes med 54 Stemmer mod 8.

Lovforslaget

vedtoges enstemmig med 78 Stemmer og vil nu blive tilstillet Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forældelse af Fordringsrettigheder.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 723 ff., Udvalgets Betænkning i Tillæg B., Sp. 767 ff.).

Uden for Betænkningen var der intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslaget og det stillede Ændringsforslag sattes til Forhandling undet et.

Ordføreren (Krabbe): Det foreliggende Lovforslag er, inden det kom her ind i Tinget, blevet bearbejdet under et Synspunkt, der er noget forskelligt fra det, under hvilket Udvalget har bearbejdet det. Man kan vel sige, at det betydelige Fond af Indsigt og Arbejde, som er blevet nedlagt i Forslagets Forfættelse og i dets Bearbejdelse i det andet Ting, egentlig er blevet anvendt under Synspunkt af, hvad Lovgivningsteknikken kræver. Derimod have vi i Udvalget egentlig udført vort Arbejde under Synspunktet af, hvad Livet kræver. Vor Lovgivnings Bestemmelser om Forældelse ere, naar man bortser fra en Række specielle Bestemmelser, indskrænkede til nogle faa Linier i danske Lovs 5—14—4, og Forfatteren af det foreliggende Lovforslag har, idet han fik den Opgave at udarbejde et Lovforslag om en Forandring i denne Lovbestemmelse, sat sig til Maal at tilvejebringe en systematisk Lovgivning om Fordringsrettigheders Forældelse. De to Hensyn, hvad Lovteknikken kræver, og hvad Livet kræver, staa selvfølgelig ikke i absolut Modsætning til hinanden, tværtimod. Det kan dog ikke være anderledes, end at Resultatet bliver et forskelligt, enten det ene eller det andet væsentlig danner Synspunktet. Lovforslagets Forfattere ere, idet de ville tilvejebringe en systematisk Lovgivning om Forældelse, komne til at optage væsentlige Forandringer i det bestaaende, som dette Tings Udvalg under sit Arbejde ikke har ment at kunne tiltræde. Blandt de Nyheder, der findes i det foreliggende Lovforslag, er der to væsentlige, som Livets Krav efter vor Formening ikke tilsige, og som heller ikke ere tilraadelige. Den ene angaar Hovedpunktet, nemlig Forældelsesfristen; den anden vedrører, hvad der skal til for at afbryde den løbende Forældelse. Hvad Forældelsesfristen angaar, har man ved Lovforslagets Affættelse og ved dets udmærkede Behandling i det andet Ting arbejdet med det for Øje, at der skulde foretages en systematisk Inddeling af Fordringerne efter deres indre Beskaffenhed, og derefter har man foretaget en Tredeling; saaledes at nogle Fordringer forældes som hidtil i 20, andre i 10 og atter andre igen i 3 Aar. Grænserne mellem disse forskellige Klasser ere fastsatte saaledes, at man kan sige, at de ere vel gennemtænkte og vel forsvarlige; men de have den væsentlige Mangel, at de ere meget vanskelig optagelige for den almene